

DA MIRJAM MÅTTE FLYTTE TIL KAIRO

Bilde 1

Hei! Jeg heter Mirjam. Jeg er seks år og bor i Kairo.

Bilde 2

Kairo er en by i Egypt. Hvis du skal til Egypt, må du reise med fly i syv timer.

Bilde 3

Det er et kjempefint land med mye ørken og mange kameler! Egentlig kommer jeg fra Øvre Egypt, som er helt sør i Egypt. Da vi bodde der, hadde vi det ganske vanskelig. Vi var veldig, veldig fattige og hadde nesten ikke noe mat å spise.

Bilde 4

Her kan du se et bilde av pappa og broren min. Det som var ganske dumt der vi bodde, var at jeg og søsknene mine ble ertet ganske mye på skolen fordi vi var kristne og gikk i kirken.

Bilde 5

Her kan du se noen av bestevennene mine på søndagsskolen, vi hadde det veldig fint der!

Bilde 6

Vi sang sanger og ba til Gud.

Bilde 7

Noen ganger syntes storebroren min at det var litt kjedelig, så da måtte han hvile litt ... Etter hvert fikk familien min det så vanskelig at vi bestemte oss for å flytte til Kairo. Det var for to år siden. Du kan tro det var vanskelig å flytte fra alle vennene mine og ikke minst søndagsskolen i kirken!

Bilde 8

Mamma, pappa, brødrene mine Ibrahim og Emad og jeg dro for å finne onkelen og tanten min i Kairo. Han har nemlig bodd der i flere år, så vi tenkte at han sikkert kunne skaffe oss en jobb! Men jammen var Kairo en stor by, så det var ikke så enkelt!

Bilde 9

Vi visste ikke helt hvor han bodde, men etter noen dager fant vi huset deres på søppelplassen i Kairo. Huset var ganske lite, men likevel fikk vi lov til å bo der sammen med onkel, tante og de to barna deres.

Bilde 10

Det jeg ikke likte så godt, var at det var søppel over alt. I gatene, i hagen, til og med inni huset som vi bodde i! Vi hadde ikke vann heller. Det måtte vi gå langt for å få tak i.

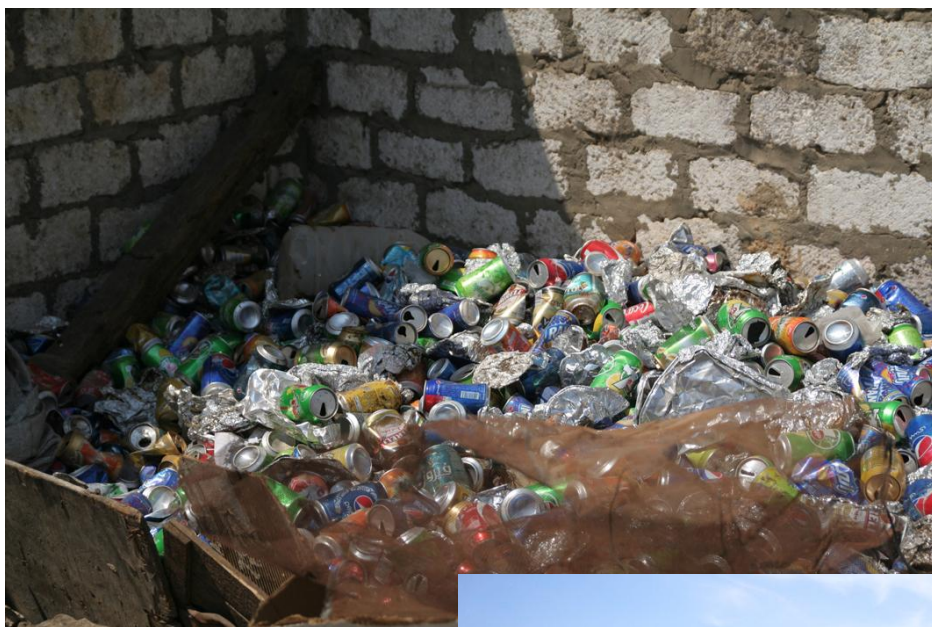

Bilde 11

Vi begynte å arbeide med å samle søppel. Hele natten var vi ute for å finne noe som vi kunne ha bruk for. Broren min tok det med hjem på kjerra bak eselet, og når vi kom hjem måtte vi bruke hele dagen på sortere alt vi hadde samlet.

Bilde 12
Plast for seg,

Bilde 13
brusbokser for seg – og så videre. Det var jammen slitsomt, for det var veldig mye!

Bilde 14
Mange av dem vi møtte i byen så stygt på oss og ropte stygge ting til oss fordi vi arbeidet med å samle søppel.

Bilde 15

Vi hadde nesten aldri tid til å leke, men av og til fant vi noe søppel vi kunne gjøre om til leker. Jeg gråt nesten hver kveld etter at vi kom til søppelbyen. Jeg ba til Gud om at han måtte hjelpe oss. Siden vi flyttet til Kairo, hadde vi ikke hatt tid til å gå til en kirke engang. Jeg vet forresten ikke om det finnes noen kirke her!

Bilde 16

En dag kom det en mann og banket på døra vår. Han sa at han kom fra noe som het Stefanusbarna, og at de pleide å komme på besøk til familiene i området! Han hadde med seg litt mat, noen sko også satt han seg ned sammen med oss og spurte hva han kunne hjelpe oss med! I tillegg fortalte han historier fra bibelen som det var veldig lenge siden jeg hadde hørt! Det var jammen godt å høre dem igjen!

Bilde 17

Også sang vi! Mange sanger som vi pleide å synge i kirken jeg gikk i. Da mannen gikk, sa han at han skulle komme tilbake igjen neste uke. Og det gjorde han! Ramon, som mannen het, foreslo også at jeg skulle få begynne i en barnehage.

Bilde 18

Jeg var ikke helt sikker på hva det var, men han sa at det var et sted hvor jeg kunne leke, få litt mat,

Bilde 19

få gå til lege,

Bilde 20

... høre om Jesus og lære mange ting! Mamma og pappa var litt usikre på om de skulle la meg gå, for de trengte meg egentlig til å sortere søppel. Men til slutt bestemte de seg for at det var det beste for meg at jeg skulle få begynne i barnehagen. Og jeg ble så glad!

Bilde 21

Nå har jeg gått i barnehagen i et helt år, og jeg liker meg så godt. Jeg har også fått veldig mange nye venner!

Bilde 22

Og vet du, hver morgen når vi kommer til barnehagen, vasker en av lærerne bena våre! Ramon kommer fortsatt på besøk til oss en gang i uken og hjelper oss med mange ting.

Bilde 23

Jeg gleder meg også veldig til i morgen. Da skal jeg nemlig dra på leir, og det har jeg aldri vært før! Jeg har aldri vært borte fra mamma og pappa, så det er litt skummelt, men jeg gleder meg sånn til å få sove i en egen seng, få leke hele dagen – og ta meg dusj! Det har jeg nemlig heller aldri gjort!

Bilde 24

Fortsatt bor vi ganske trangt, og det er mye søppel rundt oss. Men likevel føler jeg meg litt gladere enn tidligere. Jeg får lære mange ting og være sammen med mennesker som bryr seg om meg. I tillegg får jeg høre hver dag at Jesus bryr seg om meg! Det gjør at jeg ikke gråter så mye om kvelden lenger. Håper alle barna på søppelplassen kan få lov til å begynne i stefanusbarnehage!

* * *

Marianne Haugerud/Stefanusalliansen 2012

(Fortellingen bygger på virkelige hendelser,
men er lagt i Mirjams munn av Stefanusalliansen.)

Samtalepunkter til fortellingen om Mirjam

- 1) Har du noen gang blitt ertet for det du tror på?
- 2) Hva synes du om at noen gjør det?
- 3) Har du noen gang måtte flytte fra vennene dine?
- 4) Hva følte du da?
- 5) Mirjam går på søndagsskolen og liker det kjempegodt! Hva synes du er det beste med å gå i kirken?
- 6) Noen ganger kan det kanskje være litt kjedelig. Hva gjør du da?
- 7) Mirjam er 6 år. Hva synes du om at hun må jobbe med søppel?
- 8) Har du noen gang vært på en søppelplass?
- 9) Hva lukter det der?
- 10) Mirjam ba til Gud når hun var lei seg. Har du gjort det noen gang?
- 11) Hva tror du Mirjam følte da Ramon kom på besøk til familien hennes og når han foreslo at hun skulle begynne i en Stefanusbarnehage?
- 12) Hvorfor tror du lærerne vasker bena til barna når de kommer til barnehagen?
- 13) Har du noen gang vært på leir?
- 14) Hva synes du var det beste med det?

Aktivitet:

Stefanusbarna arbeider med å samle og sortere søppel. De finner skatter i det som vi kaster. Kanskje du kan lage noe fint av noe som egentlig er søppel?